

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415010235
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8415010235.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a Y. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.2.2016, v trestnej veci proti obv. I. W. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1,2 písm. c/ Tr. zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu W. sp. zn. 1T 33/2015 zo dňa 24.8.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu a okresnému súdu u k l a d á, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por., z dôvodov uvedených v ust. § 251 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zastavil trestné stíhanie obvineného I. W., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom L., P. č. XXXX/XX pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že - dňa XX.XX.XXXX v prevádzke firmy H., so sídlom v W. na D. U. cesta č. XX, vystupujúc ako konateľ spoločnosti T. O. s.r.o., so sídlom Ul. Y. č. XX, Prešov, IČO: 36482749, uzatvoril zmluvu o prenájme osobného motorového vozidla zn. CITROEN BERLLINGO červenej metalízy r.v. 2006, evidenčné číslo KK 723 BI v hodnote 4.000,- eur, ktorého vlastníkom je K. T. - H., Ul. V. č. XXX/XX, U. Belá, zmluvu uzatvoril na dobu neurčitú, uvedené vozidlo prevzal, avšak následne si neplnil podmienky uzatvorené v zmluve, neuhradil žiadnu platbu za prenájom vozidla uvedený v zmluve a na výzvy vlastníka vozidla zaslané formou sms-správ ako aj na telefonické žiadosti nereagoval a vozidlo nevrátil, čím takto spôsobil pre K. T. škodu v sume najmenej 1.491,- eur, čím mal spáchať prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1,2 písm. c/ Tr. zák., pretože nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť okresný prokurátor, ktorú neskôr osobitným podaním písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že Okresný súd W. v odôvodnení napadnutého uznesenia popisuje okolnosti rozhodovania o väzbe obvineného a rozhodnutie o zastavení trestného stíhania odôvodňuje výňatkom skutkových okolností z uznesenia Krajského súdu v L. sp. zn. XTos 22/15 zo dňa 16.7.2015. Tieto tézy sú obsahom odôvodnenia aj napadnutého uznesenia o zastavení trestného stíhania a takto zistené skutočnosti, ktoré sa týkali rozhodovania o sťažnosti obvineného proti rozhodnutiu o väzbe v otázke materiálnych dôvodov väzby, podľa názoru prvostupňového súdu vylučujú vo veci ďalšie pokračovanie vo väzobnom stíhaní obvineného, ale aj dôvodnosť trestného stíhania je výrazne znížená. Potom podľa záverov okresného súdu by sa prejednaním veci a rozhodnutím veci na hlavnom pojednávaní by sa v danej procesnej situácii nič nezmenilo. S rozhodnutím prvostupňového súdu o zastavení trestného stíhania však, podľa názoru okresného prokurátora, nie je možné súhlasiť. V prvom rade prokurátor uviedol, že prvostupňový súd pred vydaním uznesenia o zastavení trestného stíhania vôbec nepreskúmal výsledky vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a rozhodol len na základe uznesenia Krajského súdu v Prešove a odôvodnenia tohto rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že krajský súd v uznesení,

ktorým rozhodoval o väzbe (sp. zn. 4Tos 22/15) uviedol, že z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený mal dňa 30.4.2013 uzatvoriť zmluvu o nájme dopravného prostriedku, na podklade ktorej mu bolo zverené opísané motorové vozidlo, ktoré aj mal prevziať a používať, za jeho užívanie napriek dohode neplatiť a napriek výzvam majiteľa prenajaté vozidlo nevrátil. Aj keď takéto správanie s najväčšou pravdepodobnosťou, podľa záverov krajského súdu z predchádzajúceho uznesenia, porušením povinností v rámci obchodnoprávneho vzťahu bude, na prijatie spoľahlivého záveru bolo potrebné vykonať dokazovanie, a to nepochybne ešte v prípravnom konaní na ozrejenie základných skutkových okolností, ktoré by umožňovali konanie obvineného posúdiť ako trestný čin, a teda vykonať ďalšie dokazovanie spočívajúce v zisťovaní dokedy skutok trval, a kedy žiadal poškodený o vrátenie vozidla, čo by mohlo byť 17.6.2013, kedy mal poškodený zasielať obvinenému krátke sms správy, ďalej zisťovať, kedy sa auto stalo nepojazdným, za akých okolností, zisťovať identitu osoby, ktorá mala telefonovať z ČR, vypočuť túto osobu, prípadne vyzvať túto osobu k doloženiu listinných dôkazov pre zisťovanie skutočností uvádzaných zo strany obžalovaného ako obranu, ďalej skutočnosť ohľadom odťahu vozidla z ČR. Ďalej poukazoval na konštatovanie krajského súdu, že zistenie ohľadom skutočností, kedy sa sporné vozidlo stalo nepojazdným, kedy bolo odtiahnuté, sú skutočnosti pre posúdenie konania obvineného ako nevyhnutné. Prokurátor v sťažnosti ďalej uvádzal, že okresný súd aj napriek týmto skutočnostiam a nevykonaným zisteniam pre náležité preukázanie skutkového stavu, ktoré krajský súd považuje za nevyhnutné, trestné stíhanie zastavil, pretože skutok nie je trestným činom. V prípade, že by sa dôsledne riadil odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, vykonal by najskôr dokazovanie na hlavnom pojednávaní v naznačenom smere, eventuálne by vrátil vec do prípravného konania prokurátorovi na došetrenie tak, aby tieto skutočnosti (ako uvádza krajský súd nevyhnutné), boli zistené a dôkazy pre ich zistenie vykonané. Tieto okolnosti a skutočnosti však zo strany okresného súdu vôbec skúmané neboli, nebolo vykonané žiadne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu pri preskúmaní podanej obžaloby. Ďalej v dôvodoch sťažnosti uvádzal, že z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že obvinený uzatvoril s poškodeným zmluvu o prenájme motorového vozidla dňa 30.4.2013 a po uzatvorení zmluvy bolo zo strany obvineného vozidlo prevzaté s tým, že sa zaviazal uhrádzať dohodnuté nájomné v sume 150,- eur týždenne na účet poškodeného, svedok - poškodený K. T. vypovedal, že obvinený od prevzatia vozidla neuhradil žiadnu splátku na nájmomnom, preto sa snažil už po týždni telefonicky kontaktovať obvineného, ktorý nedvíhal telefón, nereagoval na SMS správy, v ktorých ho žiadal o vrátenie vozidla, nepreberal zásielky na poštovej adrese, ktorú uviedol, nereagoval na e-mailové faktúry. Na vozidle bol namontovaný systém RAYA MEDIA, podľa ktorého sám poškodený zistil, že vozidlo sa nachádza v X. poškodené a nepojazdné. Všetky tieto úkony zo strany poškodeného, ktoré boli vykonávané už po uplynutí týždňa od prevzatia vozidla, smerovali k tomu, aby obvinený vozidlo vrátil, čo sa nestalo. Vyhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania a berúc do úvahy okolnosti tejto výpovede svedka - poškodeného, si prokurátor kladie otázku, aký bol teda úmysel obvineného nakladať s cudzím motorovým vozidlom, na ktoré uzatvoril zmluvu o prenájme, či mal obvinený úmysel vozidlo oprávnenne užívať, riadne plniť podmienky zmluvy, alebo či už v samotnom konaní obvineného nie je od počiatku naplnený úmysel, a teda subjektívna stránka trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, keď vozidlo prevzal, žiadnu dohodnutú splátku za prenájom neuhradil, na žiadosti o vrátenie vozidla, ktoré mali byť už bezprostredne po neuhradení prvej splátky a teda už v mesiaci máj 2013, nereagoval žiadnym spôsobom, vozidlo nevrátil, neoznámil, kde sa vozidlo nachádza, čo sa s ním stalo a vozidlo po poruche odstavil do servisu, o čom vlastníka vozidla neinformoval žiadnym spôsobom. Ďalej uvádzal, že samozrejme je pochybením na strane vyšetrovateľa a dozorujúceho prokurátora v rámci úkonov prípravného konania a výkonu prokurátorského dozoru, že tieto skutočnosti neboli dôslednejším spôsobom v rámci vedeného prípravného konania objasňované. Vzhľadom na uvedené nesúhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu o zastavení trestného stíhania obv. I. W. v zmysle ust. § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná, aj keď z iných dôvodov, než ktoré uviedol v dôvodoch sťažnosti.

Z predloženého spisu krajský súd zistil, že na obv. I. W. podal dňa 7.7.2015 prokurátor Okresnej prokuratúry W. obžalobu pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1,2 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa XX.XX.XXXX v prevádzke firmy H., so sídlom v W. na D. U. cesta č. XX, vystupujúc ako konateľ spoločnosti T. O. s.r.o., so sídlom Ul. Y. č. XX, L., IČO: 36482749, uzatvoril zmluvu o prenájme osobného motorového vozidla zn. CITROEN BERLLINGO červenej metalízy r.v. 2006, evidenčné číslo KK 723 BI v hodnote 4.000,- eur, ktorého vlastníkom je K. T. - H., Ul. V. č. XXX/XX, U. X., zmluvu uzatvoril na dobu neurčitú, uvedené vozidlo prevzal, avšak následne si neplnil podmienky uzatvorené v zmluve, neuhradil žiadnu platbu za prenájom vozidla uvedený v zmluve a na výzvy vlastníka vozidla zaslané formou sms-správ ako aj na telefonické žiadosti nereagoval a vozidlo nevrátil, čím takto spôsobil pre K. T. škodu v sume najmenej 1.491,- eur.

Z vyšetrovacieho spisu ďalej vyplýva, že dňa 30.10.2013 podal poškodený K. T., H. W., autobazár, trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla voči I. W., pričom uviedol, že zo systému RAYA MEDIA online - systém GPS monitorovanie, by sa vozidlo malo nachádzať v ČR, ul. G. č. X až 3, X.. Poškodený vyjadril podozrenie, že vozidlo je zrejme nepojazdné alebo poškodené. Z obsahu spisu plynie, že vlastníkom motorového vozidla, vychádzajúc z osvedčenia o evidencii, obchodného názvu Berlingo 1,9D zn. Citroen, ŠPZ KK732 BI, výr. čísla P je K. T. - H. U. X.. Súčasťou spisu je aj zmluva o prenájme vozidla, uzavretá podľa § 630 a nasl. Obchodného zákonníka zo dňa 30.4.2013 medzi prenajímateľom H. - W. a nájomcom MARGOT O. s.r.o., O. P. 40, predmetom ktorej je už spomínané motorové vozidlo Citroen Berlingo, P. KK XXX BI. Nájom bol stanovený na 150,- eur s DPH na jeden týždeň, nájomné malo byť uhrádzané prevodom na bankový účet, náklady na pohonné hmoty, dopĺňanie prevádzkových kvapalín a opravu poškodených pneumatík mal hradíť nájomca, nájomné zahŕňalo poistenie vozidla pre celú Európu, okrem Ruska, pre prípad poškodenia alebo odcudzenia a povinné zmluvné poistenie. Z uvedenej zmluvy ďalej vyplýva, že nájomca nebol povinný platiť nájomné za čas, v ktorom nemohol dopravný prostriedok užívať pre nespôsobilosť dopravného prostriedku, alebo potrebu jeho opravy s výnimkou, že nemožnosť užívať vozidlo spôsobil nájomca, alebo osoby, ktorým nájomca umožnil k dopravnému prostriedku prístup, ak však nájomca nemožnosť užívania dopravného prostriedku bez zbytočného odkladu neoznámil prenajímateľovi, jeho povinnosť platiť nájomné trvala. Podľa čl. III. bod 2 zmluvy, prenajímateľ mal na vlastné náklady vykonávať bežné opravy, základnú údržbu i záručné prehliadky. Podľa čl. V, bod 10 bol nájomca povinný bezodkladne informovať prenajímateľa o každom poškodení vozidla. Podľa čl. V, bod 16 sa zmluvné strany dohodli, že v prípade poškodenia vozidla bez zavinenia nájomcu, prenajímateľ zabezpečí opravu vozidla do 72 hodín od jeho prevzatia na opravu, v prípade nedodržania tohto času sa prenajímateľ zaviazal poskytnúť nájomcovi náhradné vozidlo na dobu do ukončenia opravy. Doba nájmu podľa čl. VII bola uzatvorená na dobu neurčitú od 30.4.2013 s tým, že nájom bolo možné ukončiť okamžitým zrušením zmluvy pri závažnom porušení zmluvy.

Z odborného vyjadrenia O. W. - T. U. X. plynie, že motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo 1,9D, rok výroby 2006 malo hodnotu 4.000,- eur. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného K. T., ktorý uviedol, že vykonáva podnikateľskú činnosť na základe živnosti pod názvom H. v W., dňa XX.X.XXXX uzatvoril zmluvu o prenájme s osobou I. W., pričom tento napriek zmluve od prevzatia motorového vozidla neuhradil ani jednu dohodnutú splátku za nájom, po asi týždni sa snažil s týmto telefonicky skontaktovať, pričom obvinený nereagoval ani na SMS správy, v ktorých ho žiadal o vrátenie motorového vozidla, nepreberal ani poštové zásielky a nereagoval ani na e-mail. V auguste 2013 mu telefonoval majiteľ odťahovej služby, ktorý mu oznámil, že jeho vozidlo je nepojazdné, nachádza sa v areáli jeho firmy, pričom toto vozidlo bolo dotiahnuté z nejakej diaľnice na podnet obvineného, ktorý však za odťah vozidla nezaplatil. Asi po polroku od trestného oznámenia sa mu obvinený ozval a povedal, že s vozidlom príde a že to doriešia, ale neurobil tak. Na jeseň v roku 2014, možno niekedy v novembri vybavil odťahovku, ktorá vozidlo previezla z X. do W., vozidlo následne opravil a predal. Konaním obvineného mu vznikla škoda vyše 5.000,- eur, a to z titulu neuhradeného nájomného, ako aj za odťahovku a následnú opravu vozidla v sume 700,- eur. Pri výsluchu dňa X.X.XXXX poškodený pripustil, že prenajaté vozidlo bolo ojazdené, je možné, že sa na ňom vyskytli menšie poruchy, či mu ich obvinený hlásil, si už svedok nepamätal. Nespomínal si ani na to, či mu obvinený poruchy hlásil, avšak uviedol, že to nevylučuje, obvinený k nim prišiel s tým, že si od nich chcel kúpiť vozidlo, keďže obvineného kolega preveroval, zistil o ňom, že má určitú minulosť, ktorá by mu nedovoľovala vziať si auto na leasing. Vtedy ich napadlo, že by od nich auto prenajal a dohodli sa, že ak by riadne uhradil prenájom, tak by sa vedeli dohodnúť na cene, avšak obvinený sa k nim nezachoval korektne. Pre odstup času si nepamätal ani to, či o odstavení nepojazdného vozidla v Brne ho informoval ako prvý obvinený alebo majiteľ servisu z Brna. Celkovú škodu vyčíslil na 11.691,- eur.

Zo správy polície ČR, Obvodné oddelenie X. - Z. zo dňa 19.6.2014 plynie, že predmetné vozidlo na adrese G. č. 1 až 3 nebolo nájdené, vozidlo nebolo nájdené ani 100 metrov od tejto ulice na ulici V., kde je autorizovaný predaj a servis vozidiel zn. Citroen.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného W. zo dňa 21.5.2015 plynie, že dňa XX.X.XXXX na základe zmluvy o prenájme motorového vozidla prevzal auto zn. Citroen Berlingo od poškodeného, zmluvu podpísal ako konateľ spoločnosti T. O. s.r.o. L., vozidlo po prevzatí bolo funkčné, pričom uviedol poškodenému, že toto bude používať na cestu do sídla jeho dcérskej spoločnosti do L. raz týždenne. Hneď pri prvej jazde do Českej republiky došlo na aute k poruche, a to k odtrhnutiu spojkového lanka, o čom on informoval pána z H., kde sa dohodli, že oprava bude hradená z jeho peňazí s tým, že táto suma bude odpočítaná od sumy nájmu vozidla, išlo o 9.000,- Kč. Pri druhej jazde do Čiech cítil v aute zápach z paliva, kde bola prasknutá hadička, ktorú vymenil na mieste poruchy, čo stálo 300,- Kč, pri tretej jazde boli zistené chybné brzdy, kde táto porucha bola opravená na náklady prenajímateľa vozidla, pri štvrtej jazde odišiel agregát a auto bolo odťahnuté do servisu pri X., kde vozidlo zostalo, na základe porúch na vozidle mal omeškanie s dodávkami tovaru, v dôsledku čoho stratil obchodných partnerov a prišiel o príjmy, preto nemal z čoho uhrádzať dohodnutý nájom na vozidle. Po tom, ako auto ostalo v X., navštívil prenajímateľa a dohodli sa, že akonáhle sa rozbehnú jeho podnikateľské aktivity, vozidlo odkúpi, s čím prenajímateľ súhlasil pri osobnom stretnutí, firma prenajímateľa má dvoch majiteľov, pričom on jednal s tým postavou vyšším, k štvrtej poruche došlo v lete XXXX asi 5 alebo 6 týždňov potom, ako vozidlo prevzal, na presný dátum si nespomínal. V tom čase sa zdržiaval v prevádzke v O. L., o čom prenajímateľa neupovedomil. Pri ďalšom výsluchu dňa XX.X.XXXX obvinený dal podnet na konanie o dohode o vine a treste, kde uviedol, že sa ku skutku kladenému mu za vinu priznáva v plnom rozsahu.

V prípravnom konaní bol vypočutý aj svedok L. U., ktorý uviedol, že podniká v W. pod obchodným menom H. s K. T., obvinenému on niekoľkokrát za deň telefonoval, pričom obvinený reagoval na jeden hovor zo štyridsiatich, vždy len sľuboval, že už uhradí dlžné nájomné, resp. vráti auto, následne sa zasa na niekoľko týždňov odmlčal a bol nekontaktovatelný. Svedok pripustil, že o nejakých minimálnych závadách, ktoré sa dajú odstrániť na mieste, ho obvinený mohol informovať, na detaily si už nespomínal, spomenul si, že obvinený mu hlásil poškodenie spojkového lanka na iné si nespomínal, pričom platí postup, že ak si klient na svoje náklady opraví menšie poruchy, odpočíta sa mu to z nájmu, nespomenul si, aby bol obvinený hlásil väčšie poruchy ako brzdy, alebo motor. Na opravu bŕzd si nepamätá, ani to nevyučuje, avšak skôr sa priklonil k tomu, že nedošlo k takej oprave, pretože obvinený neuhradzoval prenájom, takže ak by došiel s autom do W., hneď by mu to auto odobrali ako nespoľahlivému klientovi. Taktiež uviedol, že o tom, že auto bolo nepojazdné v servise v Brne sa dozvedeli, pokiaľ si dobre spomína, od majiteľa servisu z ČR.

Súčasťou spisu bol výpis z obchodného registra spoločnosti T. O. s.r.o., ktorej konateľom v čase uzavretia zmluvy bol obv. I. W., ako aj súčasťou spisu je odpis z registra trestov a rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T XX/XX, sp. zn. 2T XX/XXXX.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 234 ods. 1 Tr. por., ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu, pripojí k nej spisy, ich prílohy a dôkazné predmety. O podaní obžaloby, ak nejde o konanie podľa § 204 ods. 1, upovedomí prokurátor obvineného, jeho obhajcu a poškodeného a ak je obvinený vo väzbe, aj ústav na výkon väzby.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 ods. 1 písm. c/ Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Okolnosť, či výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, je vecou úvahy prokurátora, ktorej opačnou alternatívou z hľadiska dokázania viny vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, je zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a/ alebo písm. c/ Tr. por. v prípravnom konaní.

Ak súd po podaní obžaloby zistí porušenie povinnosti zistiť skutkový stav tak, ako je to uvedené v § 2 ods. 10 Tr. por., nie je možné len z tohto dôvodu obžalobu odmietnuť a vec vrátiť prokurátorovi do prípravného konania. V tomto prípade neunesenie dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment z hľadiska uznania viny, môže mať za následok oslobodenie obžalovaného podľa § 285 písm. a/ alebo c/ Tr. por. Od 1.1.2006 prijatím zákona č. 301/2005 Z.z. došlo k preneseniu zodpovednosti za dokázanie viny obžalovaného na prokurátora, teda dôkazné bremeno nesie prokurátor. Vykonanie dôkazov v súdnom konaní, ktoré strany nenavrhlí alebo nezabezpečili je možnosťou, nie však povinnosťou súdu. Spravodlivé je, aby každý, kto spáchal trestný čin, bol za jeho spáchanie odsúdený a primerane potrestaný, ale len vtedy, resp. v takom rozsahu, v ktorom mu je vina dokázaná v konaní pred súdom. Zodpovednosť za dokázanie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, nesie prokurátor ako žalujúca strana. Ak má prokurátor niesť zodpovednosť za dokázanie viny obžalovaného v konaní pred súdom a ak má súd v tomto konaní vystupovať ako nestranný orgán, nemožno požadovať, aby súd vo vzťahu k prípravnému konaniu plnil úlohu prieskumného vyšetrovateľa, ktorá v zásade patrí prokurátorovi, aby svojím rozhodnutím po predbežnom prejednaní, resp. preskúmaní obžaloby určoval, či prokurátor môže a akým spôsobom má uniesť dôkazné bremeno v súdnom konaní a ako má byť odôvodnená obžaloba, aby obstála pri uznaní viny. Porušenie povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a na to nadväzujúcich povinností orgánov činných v trestnom konaní ustanovených v § 2 ods. 10 Tr. por. môže byť sankcionované neunesením dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam a následné oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ alebo písm. c/ Tr. por.

Pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom uznesení zastavil trestné stíhanie z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, odhliadnuc od chybnéj citácie ust. § 251 ods. 1 písm. c/ Tr. por., v dôsledku zrejme písárskej chyby, v tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že takéto rozhodnutie v zásade môže súd prvého stupňa vydať, avšak v situácii, ak je skutkový stav spoľahlivo zistený a skutok nemožno priradiť pod žiadnu skutkovú podstatu trestného činu, avšak nie za situácie, ako je v tomto prípade, kedy neboli, podľa názoru sťažnostného súdu, objasnené základné skutkové okolnosti odôvodňujúce podanie obžaloby. Ak však je vo veci ešte možné vykonať ďalšie dôkazy k objasneniu skutku a jeho právnomu posúdeniu, trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nie je možné zastaviť.

Je pravdou, že uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. XTos XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, bolo zrušené uznesenie prvostupňového súdu a v tejto trestnej veci bol obvinený I. W. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. prepustený z väzby na slobodu, a to z dôvodu, že krajský súd zistil nesplnenie materiálnej podmienky rozhodovania o väzbe, teda nebola zistená dôvodnosť trestného stíhania. Každopádne toto uznesenie v konaní o väzbe obvineného nie je rozhodnutím o vine, či nevine obvineného. Ako opakovane prvostupňový súd v napadnutom uznesení, ako aj prokurátor v dôvodoch sťažnosti uviedol, prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1,2 písm. c/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene používa cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené a taký čin spácha vo vzťahu k cudziemu motorovému vozidlu väčšej hodnoty, alebo takým činom spôsobí väčšiu škodu. Nepochybné, ako už aj krajský súd v predchádzajúcom uznesení konštatoval, v skutku obžaloby nie je uvedené kedy ku spáchaniu skutku malo dôjsť. Momentom prevzatia motorového vozidla, resp. uzavretia zmluvy o nájme dopravného prostriedku nedošlo k neoprávnenému používaniu motorového vozidla. O ustálenie času ukončenia nájmovej zmluvy, ktoré by mohlo byť za istých okolností momentom neoprávneného používania motorového vozidla sa orgány činné v trestnom konaní v tejto veci ani nepokúsili.

Ďalej z vykonaného dokazovania plynie, že na motorovom vozidle mali byť odstraňované viaceré poruchy, pričom bolo nesporné, že v dôsledku nepojazdnosti motorového vozidla v lete 2013 bolo vozidlo odtiahnuté do servisu, ktorého majiteľ o tom následne mal telefonicky informovať poškodeného. Z nájomnej zmluvy plynie, že v prípade, ak si nájomca opraví poruchu na motorovom vozidle, ktorú opravu aj uhradí, túto sumu si môže započítať na nájomnom. V tomto prípade nebolo absolútne žiadnym spôsobom overované, aké poruchy na motorovom vozidle boli, aká bola cena za ich opravu a vôbec sa orgány činné v trestnom konaní nezaoberali tou skutočnosťou, že z citovaného ustanovenia nájomnej zmluvy vyplýva, že pokiaľ sa vozidlo stane nepojazdným, za dobu nepojazdnosti vozidla nie je možné platiť nájomné. Taktiež neboli odstraňované ani rozpory vo výpovediach medzi obvineným a poškodenými, keď poškodení pripustili, že im obvinený o niektorých poruchách hovoril. Taktiež je logické, že v prípade, ak by bolo preukázané, že vozidlo bolo odtiahnuté z dôvodu nepojazdnosti do autoservisu, nie je možné toto kvalifikovať ako neoprávnené používanie motorového vozidla. V prípravnom konaní nebola vyvrátená obrana obvineného, ktorý uviedol, že vozidlo sa stalo nepojazdným 5 alebo 6 týždňov po tom, čo si ho prenajal, čomu by zodpovedala doba okolo polovice júna 2013. V prípravnom konaní vôbec nebolo preverované, kedy bolo vozidlo do spomínaného servisu odtiahnuté, kedy sa stalo nepojazdným, ako dlho sa neznámy pán zo servisu alebo odťahovej služby snažil s obvineným skontaktovať, ako dlho u neho motorové vozidlo, kým sa nakontaktoval na poškodeného, bolo, ako kontakt na poškodeného získal, teda je treba uviesť, že identita volajúceho z ČR nebola vôbec zisťovaná. Taktiež neboli zisťované ani poruchy, na základe ktorých bolo vozidlo nepojazdné, a teda v dôsledku čoho nemohol obvinený používať motorové vozidlo. Pokiaľ v deň skončenia nájomnej zmluvy už bolo vozidlo nepojazdné z dôvodu poruchy, za ktorú zodpovedá prenajímateľ, teda poškodený a navyše bolo auto v opravovni, alebo v odťahovej službe, obvinený toto nemohol používať a tým ho ani nemohol používať neoprávnene.

Samotný poškodený už v októbri 2013, ako aj orgány činné v trestnom konaní vedeli, že sporné motorové vozidlo sa nachádza na adrese v Čechách, v dôsledku toho, že toto malo nainštalované monitorovací systém. Toto vozidlo však nezaistili ani orgány činné v trestnom konaní a nevyzdvihol si ho ani poškodený, vozidlo si dal poškodený priviesť z Čiech až v auguste alebo v jeseni 2014, následne toto opravil a predal. Teda ani poškodený nebol vypočutý na to, aké opravy na spornom motorovom vozidle vykonal, z akého dôvodu vozidlo od októbra 2013, kedy zistil, kde sa toto má nachádzať, nedoviezol, aký bol dôvod vzniku opráv.

Krajský súd už len zopakuje, že podľa ustálenej súdnej praxe v kontradiktórnom trestnom súdnom konaní súd nemôže vykonať tak rozsiahle dokazovanie, ktoré smeruje k objasneniu najzákladnejších skutkových okolností, ktoré by odôvodňovali postavenie obvineného pred súd namiesto prokurátora, teda strany v konaní, bez toho, aby narušil zásadu rovnosti strán, vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 14 Tr. por. Ako už krajský súd v predchádzajúcom uznesení konštatoval, v prípade neunesenia dôkazného bremena prokurátorom, ktorý nevykonáva dozor nad súdnym konaním, ale nad prípravným konaním, v dôsledku čoho mu neprináleží hodnotiť nevykonanie dôkazov, ktoré ani sám nevykonal ani nenavrhol vykonať, a ktoré nevykonanie dôkazov z pohľadu súdu bolo kľúčovým a nutným pre odôvodnenie podania obžaloby, by mohlo mať za následok oslobodenie obvineného spod obžaloby prokurátora. Pokiaľ teda krajský súd v predchádzajúcom uznesení konštatoval nenaplnenie primárnej materiálnej podmienky rozhodovania o väzbe a hodnotil dôkazy predložené prokurátorom súčasne s podaním obžaloby, zaoberal sa hodnotením dôkazov z pohľadu existencie materiálnej dôvodov väzby, tento argument nedôvodnosti trestného stíhania, resp. značného oslabenia dôvodnosti trestného stíhania, nemôže byť samo o sebe po podaní obžaloby dôvodom na zastavenie trestného stíhania, ako už krajský súd vyššie v tomto uznesení uviedol.

Pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom uznesení citoval ust. § 10 ods. 2 Tr. por., teda že nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná, je potrebné uviesť, že aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú základné okolnosti prečinu, a to spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, miera zavinenia a pohnútky páchatel'a, dostatočne objasnené. V tomto prípade neboli objasnené základné okolnosti prípadu, preto ani nemohol prvostupňový súd konštatovať, že nejde o trestný čin a z tohto dôvodu zastaviť trestné stíhanie.

Krajský súd už v spomínanom predchádzajúcom uznesení konštatoval možné aspekty posúdenia tohto prípadu, a to z hľadiska, že by mohlo ísť o obchodnoprávny, resp. občianskoprávny vzťah, poukazoval aj na to, že postup poškodeného sa vymykal z obvyklej miery opatrnosti a miery prípustného rizika, pričom krajský súd konštatoval, že závažnosť prečinu, ktorý mal byť spáchaný za takýchto okolností prípadu, sa v tomto štádiu konania javí byť nepatrná, čím výrazným spôsobom znižuje dôvodnosť trestného stíhania. Nie je možné vysvetľovať toto konštatovanie krajského súdu ako konečné. Krajský súd rozhodujúci o podanej sťažnosti konštatuje, že rozhodovanie o väzbe nie je rozhodnutím konečným o vine, resp. nevine obvineného z dôvodu, že neboli objasnené základné okolnosti tohto prípadu. Vo všeobecnej rovine možno povedať, že u prečinu podľa § 217 Tr. zák. musí byť preukázané, že páchatel používal motorové vozidlo neoprávnene, v tomto konkrétnom prípade by muselo byť preukázané, že došlo ku skončeniu nájmu k určitému dátumu, po ktorom naďalej obvinený používal motorové vozidlo, ďalej by muselo byť preukázané, že obvinený nemal nárok na odpočítanie si úhrad za opravu motorového vozidla, ktoré mu bolo zverené poškodeným, z nájomného. Námietky prokurátora, že obvinený neuhrádzal nájomné bez preverenia obrany obvineného, ktorý tvrdil, že platil za opravy vozidla, preto neobstoja.

Už len záverom je potrebné konštatovať, že aj keď síce z ust. § 2 ods. 11 Tr. por. plynie, že súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhlí, v žiadnom prípade toto ustanovenie nie je možné zo strany prokurátora vysvetľovať tak, že by snád prvostupňový súd mal vykonať a objasniť celé dokazovanie s objasnením najzákladnejších otázok tohto prípadu a prokurátor by bol v konaní absolútne pasívnym. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd aj na znenie ust. § 234 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého po podaní obžaloby môže prokurátor uložiť policajtovi zabezpečiť dôkaz, ktorý potrebuje vykonať v konaní pred súdom, ako aj na ust. § 239 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže vziať prokurátor obžalobu späť až do začatia hlavného pojednávania, čím sa vec vracia do stavu prípravného konania. Z tohto dôvodu krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Bude úlohou súdu prvého stupňa, aby po vrátení veci nariadil termín hlavného pojednávania, následne vykonal dôkazy, ktoré strany navrhli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.